

Fordelingsnævnet
Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K
Tlf.: 33 92 33 80

København, den 9. oktober 1990
CW/M:/Ø.kt.j.nr. 1425-14/1989

X Skattevæsen
Selskabsbeskatningen

X

Vedrørende fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for selskab 1 (S1)

I skrivelse af 16. juni 1989 har X Kommune for Fordelingsnævnet indbragt en af Y Kommune truffet afgørelse, hvorefter X Kommune ikke er berettiget til en andel af selskabsskatten for S1.

Y Kommunes afvisning af inddrage X Kommune i fordelingen vedrørende skatteåret 1988-89 med henvisning til, at X Kommune først har anmeldt krav om andel den 3. oktober 1988, og at Y Kommune ikke forinden da var bekendt med, at selskabet drev virksomhed i X Kommune.

Sagen rejser spørgsmål om nogle regler i kommuneskatte-lovens § 12, stk. 2.

I 1. punktum. bestemmes det, at en kommune, der anser sig for andelsberettiget inden udgangen af september måned i skatteåret skal anmelden sit krav til hjemstedskommunen (fristreglen).

Denne regel modificeres imidlertid af en regel i 3. punktum, hvorefter hjemstedskommunen på eget initiativ skal inddrage andre kommuner i fordelingen, nemlig hvis den i øvrigt er bekendt med, at vedkommende selskab driver en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner (kendskabsreglen).

X Kommune har påpeget, at anvendelsen af disse regler bl.a. rejser spørgsmål om, hvornår den fordelende kommune skal have det kendskab til det pågældende selskabs virksomhed i andre kommuner, som bevirker, at disse skal inddrages i fordelingen.

Ud fra sammenhængen mellem reglerne kan det med sikkerhed fastslås, at kendskabsreglen omfatter kendskab, den fordelende kommune har ved udgangen af den pågældende september måned, hvor andre kommuner skal indgive anmeldelse om andel.

Spørgsmålet er derefter, om også kendskab, som fordelingskommunen har fået, inden fordelingen er foretaget, kommer i betragtning.

Der kan ikke findes nogen vejledning i den omtale af reglerne, der findes i afsnit B, C, 3, i Indenrigsministeriets cirkulære nr. 81 af 31. marts 1962. Ud fra formålet med kendskabsreglen forekommer det umiddelbart at være mest nærliggende at besvare spørgsmålet bekræftende.

Dette synspunkt har fra sekretariatets side været tilkendegivet over for Y Kommune i skrivelse af 15. marts 1990, idet man samtidig har forespurgt, om kommunen evt. ville afslutte sagen med X Kommune på dette grundlag uden forelæggelse for nævnet.

Y Kommune har med henvisning til sagens principielle karakter i skrivelse af 8. maj 1990 meddelt, at den ønsker sagen forelagt for nævnet.

Med hensyn til sagens fortolkningsspørgsmål har Y Kommune tilkendegivet, at man "ikke er enig i antagelsen om, at stykke 2 tredje punktum (kendskabsreglen) også omfatter situationen, hvor et krav kommer til kendskab efter den i stykke 2 første punktum fastsatte frist, idet dette ville gøre den i første punktum fastsatte anmeldelsesfrist illusorisk. Den praktiske virkning ville jo være den, at anmeldelsesfristen sættes ud af kraft, blot skattekrav er anmeldt inden udgangen af skatteåret. Det er formentlig ikke dette, der har været hensigten med den i første punktum indsatte anmeldelsesfrist."

Problemet er jo imidlertid, at det ikke er ganske klart, hvad den mere præcise betydning af fristreglen er, fordi den i loven er blevet kombineret med en regel, der giver fordelingskommunen pligt til på eget initiativ at inddrage andre kommuner i fordelingen (kendskabsreglen),

Man kan eksempelvis tænke sig, at fordelingskommunen ved indhentelse af lønoplysninger fra selskabet bliver opmærksom på en andelsberettiget kommune, man ikke hidtil har haft kendskab til. Meningen med kendskabsreglen synes da at måtte være, at denne kommune skal inddrages i fordelingen, også selv om fordelingskommunen får dette kendskab efter udgangen af september.

Accepteres dette synspunkt, bliver den naturlige konsekvens, at man også må acceptere en "forsinket" anmeldelse fra en andelsberettiget kommune, der fremkommer inden fordelingen er foretaget. Ellers skulle man til at sondre efter, hvorfra fordelingskommunen får sit kendskab til andre andelsberettigede kommuner.

Når forholdet mellem fristreglen og kendskabsreglen ikke er klart, forekommer det rimeligt at lægge sig på en fortolkning, der i mindst muligt omfang afskærer kommuner fra at blive medtaget i fordelingen.

Det vil sige, at man lægger hovedvægten på kendskabsreglen, således at fordelingskommunen skal inddrage andre kommuner i fordelingen, når den, inden fordelingen er foretaget, får kendskab til, at selskabet driver virksomhed i andre kommuner.

Kendskabsreglen taler om kendskab til, at vedkommende selskab driver "en væsentlig del" af sin samlede virksomhed i andre kommuner.

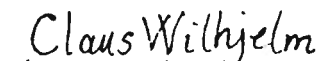
Dette væsentlighedskriterium er uden tvivl opfyldt i den foreliggende sag, jf. at det i γ Kommunes skrivelse af 26. juli 1989 er oplyst, at eventuel skatteandel til \times Kommune skønnes at udgøre ca. 51.000 kr. ud af en samlet kommunal selskabsskatteandel på ca. 101.000 kr. for skatteåret 1988-89.

Nævnet træffer på den anførte baggrund følgende afgørelse:

γ Kommune skal inddrage \times Kommune i fordelingen af selskabsskat for §1 for skatteåret 1988-89, da γ Kommune i alt fald gennem \times Kommunes skrivelse af 3. oktober 1988 er blevet bekendt med, at selskabet driver virksomhed i denne kommune.

P.N.V.

W. Willerslev-Olsen

/Claus Wilhjelm

